

A ANTEKENINGEN OVER DE REPRODUCTIE IN GEVANGENSCHAP VAN DE AFRIKAANSE ROTSPYTHON (*PYTHON SEBAE* SPP.)

Emanuele Cimatti, Via Volterra 7, 40135 Bologna, Italië.

Tel: +39-051-6447492; fax: +39-051-436795; E-mail: tov9602@iperbole.bologna.it

INLEIDING

De Afrikaanse rotspython (*Python sebae*), ook wel de hiërogliefenpython genaamd vanwege haar prachtig getekende vel, is de grootste slang van Afrika: zij is in staat om acht meter (24,4 voet) lang te worden, hoewel er ook voorbeelden van negen meter zijn (27,4 voet). De Afrikaanse rotspython komt veel voor in Centraal- en zuidelijk Afrika maar is niet aanwezig in het gebied van de Sahara en het Middellandse-Zeegebied. Zij leeft op de savanne, heuvelachtige rotsgebieden, open vlaktes, struiksteppen en moerassen, terwijl zij zich zelden of nooit in bossen waagt. Zij leeft van knaagdieren en vogels, maar kan ook wilde zwijnen, geiten, krokodillen en jonge antilopen eten; zij zoekt vaak menselijke nederzettingen op, waar zij zich voedt met gevogelte, honden, schapen en konijnen. Soms zou de Afrikaanse rotspython mensen kunnen aanvallen.

De herpetologen onderscheiden slechts twee ondersoorten, De Afrikaanse rotspython (*Python sebae sebae*) en de Natal rotspython (*Python sebae natalensis*): de laatste komt alleen

voor in het zuidoostelijke gebied (Natal, Republiek Zuid-Afrika). In gevangenschap is deze python niet erg populair als gevolg van haar grote afmeting en dito slechte humeur. Ondanks alles, is zij erg mooi van zowel kleur als patroon en is zij sterk en gezond.

IN GEVANGENSCHAP

Ik had enkele jaren geleden twee Afrikaanse rotspythons: de man was drie meter lang het vrouwtje was vier meter. Ze waren bij een liefhebber in gevangenschap geboren. Ik bepaalde de sekse met een sonde: bij de man ging de sonde tot een diepte van de elfde onderstaartschub, bij het vrouwtje kwam de sonde slechts tot de tweede onderstaartschub.

Python Sebae Foto: Emanuelle Cimatti

Ik bracht de twee Afrikaanse rotspythons apart onder in twee ruime houten kooien (100x100x70 cm), waarin een doorlatend en droog substraat op de bodem lag (kattenbakvulling), een schuilplaats (een grot gemaakt van grote stenen), een waterbak en enkele klimtakken. Gedurende de dag was de temperatuur 25-32°C (77-89.6°F); die kon gedurende de nacht naar beneden gaan tot 18-20°C (64.4-60°F) (dat hing af van de kamertemperatuur). De lage temperatuur was nooit een probleem, omdat deze python een grote tolerantie ten opzichte van koude heeft. De luchtvochtigheid was tamelijk laag (45-60%), omdat ze een niet-vochtig klimaat prefereert.

In het begin aten de dieren ratten, hamsters, kwartels en konijnen. Ik bood hun aanvankelijk levende prooien, maar later alleen dood voer. Ze aten elke drie of vier weken.

HET KWEKEN

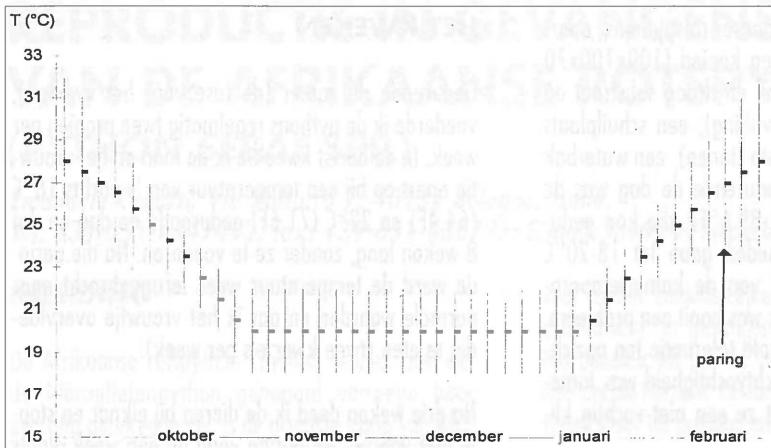
Gedurende de zomer (de fase vóór het kweken), voederde ik de pythons regelmatig twee prooien per week. In de herfst kweekte ik de man en het vrouwtje apart op bij een temperatuur van 's nachts 18°C (64.4F) en 22°C (71.6F) gedurende de dag en dat 8 weken lang, zonder ze te voederen. Na die periode werd de temperatuur weer teruggebracht naar normale waarden en gaf ik het vrouwtje overvloedig te eten (twee kwartels per week).

Na drie weken deed ik de dieren bij elkaar en stopte met voeren. De paring vond na één week plaats en dat gebeurde vele keren gedurende één maand (figuur 1).

Daarna hield ik het zwangere vrouwtje apart bij een temperatuur van 30°C (86°F). Na 139 dagen

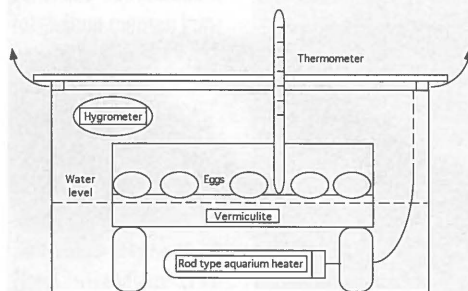
Openingstijden: dinsdag t/m vrijdag van 12:00 - 15:00 uur Python Sebae Foto: Emanuelle Cimatti

Figuur 1. Temperatuurcyclus.

legde ze 49 eieren (afmetingen 9x15 cm) die ze zelf bebroedde. Ik nam de eieren bij haar weg (zij verdedigde ze met sissen en bijten) en ik broedde ze uit in een broedmachine (figuur 2) bij een temperatuur van 30-32°C (86-89.6°F) en een luchtvochtigheid van 90%.

Na 74 dagen kwamen alle eieren uit. De jongen waren 50-58 centimeter (19.7-22.8 inches) lang. Zij vervelden na ongeveer tien dagen en aten ogenblikkelijk dode muizen.

Figuur 2. Broedmachine.

CONCLUSIES

In gevangenschap houdt de Afrikaanse rotspython haar felle en slechte temperament: zij bijt en sist en heeft geen makkelijk en voorspelbaar karakter. Mijn pythons toonden altijd een duidelijk onstabiel gedrag en ik moest ze zeer voorzichtig behandelen. De jongen hadden ook dezelfde aard en regelmatig hanteren veranderde die niet. Ondanks alles kan deze python vrij oud worden (tot zelfs 30 jaar) en is het een sterke en gezonde slang. Bovendien kan er gemakkelijk mee worden gekweekt. Haar broedgedrag is typisch seizoensgebonden en dat maakt het vrij gemakkelijk om het hofmaken en de paring te induceren.

Vertaling uit het Engels door Jan van Duinen.

